

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 6. november 2003

i sag C-45/01, Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie mod Finanzamt Gießen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(»Moms — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) og c), i sjette direktiv 77/388/EØF — fritagelse — psykoterapeutiske behandlinger foretaget i et ambulatorium af uddannede psykologer, der ikke er læger, hos en privatretlig stiftelse, der er anerkendt som almennyttig — direkte virkning«)

(2004/C 7/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-45/01, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie mod Finanzamt Gießen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) og c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af dommerne D.A.O. Edward, som fungerende formand for Femte Afdeling, P. Jann og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 6. november 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Psykoterapeutiske behandlinger udført i en privatretlig stiftelses ambulatorium af uddannede psykologer, der ikke er læger, er ikke transaktioner i »nær tilknytning« til hospitalsbehandling eller pleje i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, medmindre handlingerne faktisk ydes som sekundære ydelser til hospitalsbehandling eller pleje af modtagerne, hvilket er hovedydelsen. Derimod skal ordet »pleje« i bestemmelsen fortolkes således, at det dækker den i litra c) omhandlede behandling af personer i sin helhed, herunder ydelser, der udføres af personer, der ikke er læger, men som udfører til lægegeringen knyttede ydelser, såsom psykoterapeutiske behandlinger, der udføres af uddannede psykologer.

- 2) Anerkendelsen af en institution i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b), i sjette momsdirektiv 77/388's forstand forudsætter ikke en formel anerkendelsesprocedure, og anerkendelsen skal ikke nødvendigvis følge af nationale bestemmelser af afgiftsmæssig karakter. Når de nationale bestemmelser om anerkendelse indeholder restriktioner, der går ud over grænserne for den skønsbeføjelse, der er tildelt medlemsstaterne ved bestemmelsen, tilkommer det den nationale ret at afgøre, om en afgiftspligtig henset til alle de relevante forhold alligevel skal betragtes som »en anden lignende behørigt anerkendt institution« i bestemmelsens forstand.
- 3) Da afgiftsfritagelsen i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), i sjette momsdirektiv 77/388 ikke afhænger af den retlige organisationsform for den afgiftspligtige, der udfører de lægelige eller dertil knyttede ydelser, der er nævnt heri, kan psykoterapeutiske behandlinger udført af en privatretlig stiftelse af psykoterapeuter, der er ansat af stiftelsen, fritages.
- 4) Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) og c), i sjette momsdirektiv 77/388 kan under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende påberåbes af en afgiftspligtig ved en national ret med henblik på at gøre indsigelse mod anvendelsen af en national bestemmelse, der er uforenelig med denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EFT C 134 af 5.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 6. november 2003

i sag C-101/01, Bodil Lindqvist (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Göta hovrätt) ⁽¹⁾

(»Direktiv 95/46/EF — anvendelsesområde — offentliggørelse af personoplysninger på internettet — offentliggørelsessted — begrebet videregivelse af personoplysninger til tredjelande — ytringsfrihed — spørgsmålet, om en mere vidtgående beskyttelse af personoplysninger i en medlemsstats nationale lovgivning er forenelig med direktiv 95/46«)

(2004/C 7/04)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-101/01, angående en anmodning, som Göta hovrätt (Sverige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Bodil Lindqvist at opnå en præjudiciel afgørelse navnlig vedrørende

fortolkningen af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31), har Domstolen, sammensat af formanden for Første Afdeling, P. Jann, som fungerende præsident, og afdelingsformændene C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas samt dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet, F. Macken og S. von Bahr; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 6. november 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En operation, der består i på en internetside at henvise til forskellige personer, og i at identificere dem ved navn eller på anden måde, f.eks. ved at oplyse deres telefonnummer eller ved at give oplysninger om deres arbejdsforhold og fritidsinteresser, udgør en »behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af edb« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.
- 2) En sådan behandling af personoplysninger er ikke omfattet af nogen af undtagelserne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 95/46.
- 3) Angivelsen af den omstændighed, at en person har beskadiget sin fod og er delvis sygemeldt, udgør en personoplysning om helbredsforhold i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, i direktiv 95/46.
- 4) Der foreligger ikke en »videregivelse til et tredjeland af personoplysninger« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 25 i direktiv 95/46, når en person, der befinder sig i en medlemsstat, lægger personoplysninger ud på en internetside, der er lagret hos en fysisk eller juridisk person, som er internetvært for den webside, hvor siden kan konsulteres, og som er etableret i den samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat, hvorved personoplysningerne bliver tilgængelige for alle, der kobler sig på internettet, herunder personer i et tredjeland.
- 5) Bestemmelserne i direktiv 95/46 medfører ikke i sig selv en begrænsning, der er i strid med det almindelige princip om ytringsfrihed eller andre friheder og rettigheder, der er gældende inden for EU, og som svarer til bl.a. artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950. Det påhviler de nationale myndigheder og domstole, der skal anvende de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 95/46, at sikre en retfærdig balance mellem de omhandlede rettigheder og interesser, herunder de grundlæggende rettigheder, der beskyttes ved Fællesskabets retsorden.
- 6) De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på at sikre beskyttelsen af personoplysninger, skal være forenelige med såvel bestemmelserne i direktiv 95/46, som med dets formål, som består i at opretholde en ligevægt mellem den frie udveksling af personoplysninger og beskyttelsen af privatlivet. Derimod er der intet til hinder for, at en medlemsstat udvider rækkevidden af den nationale lovgivning, der gennemfører

bestemmelserne i direktiv 95/46, til områder, der ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, for så vidt som ingen anden fællesskabsretlig bestemmelse er til hinder herfor.

(¹) EFT C 118 af 21.4.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 20. november 2003

i sag C-126/01, Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie mod GEMO SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Lyon) (¹)

(»Statsstøtte — system for finansiering af en offentlig destruktionsjeneste via en afgift på køb af kød — fortolkning af EF-traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF)«

(2004/C 7/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-126/01, angående en anmodning, som Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie mod GEMO SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen, F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 20. november 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 92, stk. 1 (efter ændring nu artikel 87, stk. 1, EF), skal fortolkes på en sådan måde, at en ordning som den i hovedsagen omhandlede, der sikrer kvægavlere og slagterier vederlagsfri indsamling og bortskaffelse af døde dyr og slagteaffald, skal betragtes som statsstøtte.

(¹) EFT C 134 af 5.5.2001.